

- [Om LitteraturNu](#)
- [Redaktion & Skribenter](#)
- [Kontakt](#)

Søg Search

- [Anmeldelser »](#)
- [Artikler »](#)
- [Podcasts »](#)
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Giv op bedre – Lars Norén INGEN

Af

[Simon Holm Pedersen](#)

– 23. april 2017 Arkiveret i: [Anmeldelser](#), [Højdepunkter](#), [Skønlitteratur](#)

Lars Noréns over hundrede sider lange monolog udforsker et udsigtsløst sted, hvor alt flyder sammen i en endeløs ordstrøm.

Citat

kunne blive til en fortælling, ingen tanke længere om hverken
at bygge sig op eller rive ned, ikke en eneste sætning der er
begyndelsen eller enden på noget, hvad skulle det være godt
for, jeg kunne måske fortælle noget om min
barndom, sådan en må jeg have haft, engang, jeg
med, det er lige meget om det er min eller en
andens, det jeg husker husker jeg, det glimter i et
dunkelt lys, så at sige, hvordan ser jeg på den

Der er i Lars Noréns omfangsrige forfatterskab mange bud på, hvad man kan gøre med et jeg. I BIAVLERNE fra 1970 er jeget iklædt ret flossede romangevandter, men der er dog trods alt en begyndelse, et slags klimaks og en slutning. Jeget er også udstyret med en nogenlunde klar baggrundshistorie. I det lange teaterstykke DØGNVÆSENER fra 1990 kommer jeget til udtryk i den dramatiske monolog, som kan være lang, men altid ender med et skifte til en anden karakter eller fører ind i en dialog.

Det, INGEN i lighed med den beslægtede FILOSOFIENS NAT gør, er at lægge alt det fra sig til fordel for ren monolog eller mere præcist en skrivendes monolog, der forløber over mange sider, i det her tilfælde 169. En del af pointen er det lange ubrudte stræk, hvilket gør det lidt svært at citere fra, men her er begyndelsen:

– Det er snart ikke mere, næsten ikke mere, allerede ikke

mere, i lang tid ikke mere, kunne man sige, det har

ikke været mere et godt stykke tid nu, snarere mindre

mere, formentlig, hvad skulle det ellers være, jeg ved det (...)

Omformuleringerne og forbeholdene er gennemgående, ligesom det er karakteristisk, at der ofte sås tvivl om det skrevne, hvis det ikke simpelthen bliver affejet. Ordene udgår fra, hvad man kunne kalde den monologiske situation, langt fra romanens hændelsesforløb eller den dramatiske monologs fremførelse på scenen. Det, der sker, er ordene. Og ordene udtrykker en bestemt anskuelse, der kredser om intet, død, aldring, vold og tvivl. Der er desuden en skærpet opmærksomhed på subsistensløse f.eks. tiggere.

Den anskuelser ideer bliver fremført mange gange:

– til. Musik. Musik? Du skal give op og dog. Ord. Giv op og det skal du heller ikke. Aften. Du skal passe på og give. Og dog. Dog? Giv op bedre. Der må være en bedre måde. Tænk bedre på intet som helst. Tænk det. Tænk (...)

Fakta

- Forfatter: Lars Norén
- Titel: INGEN
- Oversat af: Karsten Sand Iversen
- Sider: 169
- Pris: 129,-
- Forlag: Arena
- ISBN: 9788792684608

[Køb hos Plusbog.dk](#)

Tidligere udgivelser

- FILOSOFIENS NAT (2014)
- [HÆVNARIE, TRIO TIL TIDENS OPHØR, FJERNE RYSTELSER \(2013\)](#)

Billeder

Her foregår det i en staccatoagtig stil, som er en del af en blanding i værket mellem stræk som det her og passager, der i lange sætninger f.eks. giver billeder af skikkelser, hvorom intet rigtigt synes sikkert:

– tilbage. Jeg er overbevist om at Walter ikke er til, hvilket ikke fører mig til den konklusion at han måske kan have været til, men ikke som Walter. Jeg husker han sagde bilen holdt parkeret uden for forretningen, hvor (...)

Det er, som om de skel, der sædvanligvis er mellem minder, oplevelser, anekdoter og fiktion, ikke er så vigtige, hvis de ikke ligefrem er ophævede. Der er steder, hvor billederne bliver til scener eller personkarakteristikker, som så forlades eller undergraves som i ovenstående, hvor ikke engang navnet står til troende. Scenerne bliver en gang imellem kvalmende voldelige, men det er en vold, der hurtigt opløses, den kan ikke fastholdes. Det er med andre ord lige så diffust som jeget, der er udvisket, tilsyneladende aldrende, men meget mere får læseren ikke at vide.

INGEN vil måske mest af alt være et sted, hvor der skrives, og det er et flygtigt, sløret og udsigtsløst sted. Tiden bliver nærværende, fordi teksten er en kværn, der uafbrudt kommer med nye formuleringer af noget allerede sagt. Teksten nærmer sig hele tiden en slutning der udebliver, og tomrummet efter sidste ord føles ikke endeligt, men som et ophold før monologen uundgåeligt må genoptages.

[Opret en profil](#) for at se, hvad dine venner synes godt om.

- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Nyeste anmeldelser i kategorierne

- [Det er ikke let – Selma Rosenfeldt-Olsen LEIPZIGER TAGEBUCH](#) · 11-04-2017
- [En billig chokoladeskal – Pamela Moore CHOKOLADE TIL MORGENMAD](#) · 10-04-2017
- [I was so much older then. I'm younger than that now. – Sternberg TIDSREJSEDIGTE](#) · 07-04-2017
- [Den svære affære – Tine Høeg NYE REJSENDE](#) · 03-04-2017
- [Lorten, der aldrig blev opdaget – Thomas Korsgaard HVIS DER SKULLE KOMME ET MENNESKE FORBI](#) · 22-03-2017

Copyright 2015 · LitteraturNu · All Rights Reserved

☺

Læs også

- [I brændenældeboffens verden – Bent Vinn Nielsen DEN SVÆVENDE TANKBESTYRER](#) · 12-01-2015
- [Det kultiverede Europas sidste time – Lars Norén HÆVNARIE. TRIO TIL TIDENS OPHØR og FJERNE RYSTELSER](#) · 12-02-2013

Tags: [Intet](#), [Lars Nórén](#), [monolog](#)

Om Simon Holm Pedersen

Simon er cand.mag. i Litteraturhistorie og går på Forfatterskolen. Han har en forkærlighed for monologer og meget lange sætninger. Når Simon er nedtrykt læser han dystopiske ungdomsromaner, hvis teenagegenvordigheder han heftigt spejler sig i.

Ingen kommentarer

Vær den første til at kommentere på denne artikel!

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret med *

Navn *

E-mail *

Websted

Ja, I må gerne sende mig nyhedsbrevet